

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. No. 38-39
Apare în fiecare Sămbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lăe Barna 4.
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 8/1939

Sămbătă,
21-28 Septembrie 1940

Zori ale viitorului

de ALEXA POPOVICI

De mai bine de un an bubuitul tunului, zângănitul armelor, prăpădul aviației, înghițirea de către valurile nemiloase ale nărilor, a sute de vapoare s'au abătut asupra mult încercatei Europe. În fața morții, ascunși în tranșee, mii și milioane de oameni își făceau datoria față de țară. Durerea, jalea și plânsul a pătruns în mii de căminuri, iar pe câmpul de bătaie înțelul morții deslega de viață mii de vieți fragede și scumpe. Unii morți, alții răniți și plini de sânge. Războiul a robit din nou popoarele Europei.

Țara noastră, prin așezarea ei geografică, e o santinelă a civilizației și creștinismului spre răsărit, iar prin bogățiile ei, prin comorile pe cari le are e râvnită.

Dumnezeu însă, în clipa mai grea, când viitorul și ființa noastră ca neam erau în cântar, a avut grijă să ridice în frunte, oameni de valoare, cu putere de muncă și cu chibzuială în acțiuni. Trecutul plin cu frământări s'a dus. Un nou capitol al istoriei noastre a început. **M. S. Regele Mihai I** a urcat pe Tronul României, iar Dl. General Ion Antonescu a luat în mâinile sale conducerea țării.

Am avut de îndurat și noi ca neam mari și dureroase răni. Părți din trupul țării noastre au trecut sub stăpâniri străine. Avem însă mângâierea, că am salvat pacea. Granițele noi sunt garantate, dușmanii transformați. Trecutul e deci cu răni, trist și întunecat.

Cum va fi viitorul? — e întrebarea aceluși unic și aceluși mare. Și, dacă n'ar fi la cârma Statului oameni de cari să ne legăm nădejile noastre, am băjbăi și

pipăi în viitor. Dar, slavă Domnului, mila Lui a fost cu noi. Pentru a vedea licărirea viitorului, vom reda câteva din cuvintele D-lui General Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

„Țara să se roage Domnului”, cerea un comunicat. Iată un lu-

M. S. REGELE MIHAI I.

cru ne mai făcut în trecut. Dumnezeu era uitat, și ținut departe de încercările, de lucrările noastre. „Fără Mine nu puteți face nimic”, — a spus însă Isus. De aceasta ne-am convins. Acum s'a început cu rugăciune. L-au adus pe Dumnezeu în viața noastră de Stat. Deci iată o stea care ne prevestește viitorul.

„**Logea dreptății**”... spunea Dl. General, ca împreună cu al-

tele „vor fi legile de temelie ale Statului de mâine”.

„**Ceasul muncii a sunat**”, — deci însărcinarea muncii. Leneșii nu-și mai au locul printre noi. Fiecare să muncească unde se află. „Cine nu lucrează, nu e vrednic să mănânce” — spune Apostolul.

„**O nouă conștiință**”. Ce mare nevoie avem de aceasta! O conștiință simțitoare, trează și activă. Cu o astfel de conștiință, nu vor mai fi mincinoși, bețivi, curvari, hoți, criminali, etc. Iar când vârtejul va târa pe cineva în astfel de păcate, îl va muștra și condamna fără milă.

„**Moralitate**”. Și de aceasta se simțea atât de mult nevoie. Desmățul, destrăbălare și nerușinarea au pătruns și în poporul nostru. Câți tineri nu au căzut pradă astfel de vieți! Castitatea trebuie reîntronată. Literatura și reprezentările imorale trebuiesc suprimate.

„**Libertățile voastre vor fi respectate**” și **Prigoana a încetat. Ajunge**”. Ce setoși suntem de această libertate! S'au abătut destule valuri de urgie, de prigoane. Prea mulți au trecut prin închisori și nu au fost vinovați. Prea multe sentințe și condamnări, amenzi și pedepse pe nedrept. Ce nimerit e cuvântul „ajunge!”

Iată numai câte zori ale viitorului nostru.

Farul Creștin

Foale religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet
Strant responsabil N. Oncu

Anul VIII. No. 36-39 Sâmbătă 21-28 Sept. 1940
 Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

În străinătate 300 lei.

În Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
 trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Lac Barna 4.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei

DELA REDACȚIE

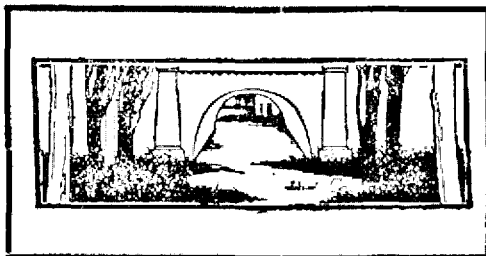
Revista a apărut cu întârziere de o săptămână, căci Autoritățile au oprit apariția ei și din această cauză am scos numărul acesta al Farului — **număr dublu**; iar numărul viitor al revistei va apare **Sâmbătă 5 Octombrie**.

Dumitru Baban din **Constanța**, str. Mareșal Joffre 6, anunță pe această cale, celor ce îi trimit scrisori și cer răspuns — **ca să trimită și mărci pentru răspuns**.

Rugăm pe toți scumpulii noștri abonați din părțile Ardealului rămase dincolo de graniță, să ne trimită cât mai repede numirea nouă a adresei lor, pentru a le putea trimite revista și pe mai departe.

Deasemenea rugăm pe toți abonații noștri plecați din Cadrilater să ne trimită noua lor adresă, pentru a le putea trimite Farul.

Dacă cineva din abonații noștri are vreo observație asupra Farului Creștin, sau vreo propunere, sugestie, etc. pentru îmbogățirea și înfrumusețarea sa, o primim cu toată plăcerea. Noi suntem bucuroși, când abonații își arată dorințele lor și ne oferă concursul.

Prietenul lui Dumnezeu

de Marcu Nicșilor

„Voi sunteți prietenii Mei, dacă
 faceți ce vă poruncese Eu”.
 Ioan 15 14.

Aceasta poate va produce mirare acelor dintre creștini, cari nu practică Evanghelia, ci numai o ascultă de formă. Dar tot odată va produce chiar o nemulțumire adâncă celor ce ascultă de Dumnezeu și își jertfesc viața pentru slava Lui. E adevărat, că noi suntem mai presus decât prieteni, fii lui Dumnezeu; dar de data aceasta ne vom mărgini numai la cuvintele: „prietenul lui Dumnezeu”.

Aceasta este adevărat în lumina Scripturii, nu a rațiunii umane. Avraam a fost numit prietenul lui Dumnezeu. Isaia 41. 8. Dar Avraam este numit și tatăl credincioșilor. Rom. 4. 17. Desigur, că noi ca fii spirituali ai lui Avraam, suntem de drept prietenii lui Dumnezeu. Afară de aceasta Domnul Isus a zis: „Ioan Botezătorul este cel mai mare profet, totuși cel mai mic în împărăția lui Dumnezeu este mai mare decât el. Aici vedem, că fii lui Dumnezeu din Nou-Testament sunt cu mult superiori profetilor. Dacă atunci a fost posibil să fii prietenul lui Dumnezeu, astăzi aceasta este ceva natural și nimic de mirat.

Experiențele oamenilor din Biblie ne arată în toată frumusețea și simplitatea cazuri diferite de prietenie cu Dumnezeu. Noi știm că pe prieteni îi cunoaștem mai mult după felul cum vorbesc. Dumnezeu îi zice lui Avraam: „Să nu te mârșești de cuvintele acestea...” Gen. 21. 12. Avraam îi zice lui Dumnezeu: „Doamne Dumnezeule, ce-mi vei da”. După ce l-a dus afară, i-a zis: „Uită-te spre cer, vezi stelele... poți să-le numeri?” Gen. 15. 2, 5. Aici vedem totul simplu, curat, frumos, nimic nemaipomenit, exagerat.

Acum vom vedea alt caz, când cineva trăiește în legătură cu Dumnezeu, nu poate deslega niște întrebări care-l chinuiesc și se crede, că-i nedreptățit. „Doamne, Tu ești prea drept... ca să mă cert cu Tine; vreau totuși să-te întreb asupra orânduieilor Tale. Pentru ce propășește calea celor răi, și toți mișei trăiesc în pace”. Ier. 12. 1. O întrebare foarte ciudată care întotdeauna este la mo-

dă. Dumnezeu îndată îi răspunde. Altădată omul lui Dumnezeu întreabă: „Pentru ce nu încetează suferința mea? Pentru ce mă ustură rana și nu vrea să se vindece? Să fii Tu pentru mine ca un izvor înșelător, ca o apă, care seacă?” Dumnezeu îi răspunde: „Dacă Te vei lipi iarăși de Mine (El n'a știut că s'a despărțit de Domnul) îți voi răspunde iarăși, vei sta înaintea Mea... vei fi ca gura Mea”. Ier. 15:8—19.

Aici vedem discuții libere familiare, se vede că Dumnezeu cu mult mai mult găsește plăcere ca oameni să-L înțeleagă personal; chiar greșit puțin, decât să aibă despre El păreri greșite. „Ai văzut cum s'a smerit Ahab înaintea Mea?” 1. Imp. 21. 29. „... Dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște”, apoi îndrăznește mai departe, „arată-mi slava Ta”. Când vede slava, atunci zice: „Doamne, mergi în mijlocul nostru”. Dumnezeu îl ascultă. Ex. 33, 13, 18. 34. 9. Aici vedem o iscusită diplomație. Dar Dumnezeu, care-l cunoaște bine, nu se supără deloc, îl ascultă, pentru că mai întâi el l-a ascultat pe Dumnezeu. Asta-i garantat, că orice muritor poate trăi în prietenie cu Dumnezeu, numai dacă este spălat prin sângele lui Hristos de păcatele sale și dacă se oferă lui Dumnezeu pentru ca să ajute la mântuirea altor.

Omul câteodată abuzează de prietenia lui Dumnezeu. Biblia nu ne arată cazuri, că cineva să cunoască personal pe Dumnezeu și totuși să-L părăsească, acei ce l-au cunoscut din teorie, l-au părăsit deseori. Iona trăia într-o prietenie strânsă cu Dumnezeu. Il cunoștea foarte bine, chiar și calitățile Lui de milă, de îndurare. Iona 4. 2. Aceasta prietenie i-a produs multă bucurie și satisfacere sufletească. Când a văzut planul lui Dumnezeu, că trebuie să spuie la niniveni să se pocăiască s'a întristat. A încercat îndată o fugă secretă. Prietenul lui, care vede toate, l-a aruncat în temniță, pentru neascultare. Singurul portar era Dumnezeu, altă scăpare nu se putea. Frică, grozăvenii, spaime, tremurături, lipsă de mâncare, de lumină. Pen-

(Continuare în pag. 5-a)

Când Domnul este de partea noastră

...știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu...

Astăzi, când în calea ta întâlnești numai frunți încrețite de grija zilei de mâine; când la tot pasul vezi oameni clătănând din cap cu neîncredere la toate încurajările pe care te străduiești să le dai, să îndreptăm ochii tuturor semenilor noștri asupra celor scrise în aceste rânduri din Biblie.

Cu fiecare zi scursă, pieptul bietului om, gol și trudit, se umflă, mișcat fiind de un oftat de ușurare, pe care se simte dator să-l scoată (dar a scăpat cu bine încă o zi, de care ieri se temea). Dar aceasta este numai un ochiu de cer senin într-o zi noroasă. Indată îi vine în minte gândul că după un somn frământat de neliniște, sau visuri rele se va face iarăși o zi, în care nu știe ce i se poate întâmpla și spre care privește cu teamă. Ei bine, această teamă de ziua de mâine îl roade ca un vierme turnându-i în suflet mereu neliniște, care-i frânge încrederea în Dumnezeu.

Creștinul însă, nu trebuie să fie așa! El nu e singur în lume. El nu este chemat de un Dumnezeu care nu-l poate ajuta. Religia lui Hristos nu e plină de vedenii urâte, sau alte imaterialități înfricoșătoare care să semene spaima în sufletul credincioșilor. Nu, hotărât nu! La El este pacea, odihnă, îndelungă răbdare, dar mai ales „speranța”.

Când L-am ales pe El, am trecut de partea lui Dumnezeu și „Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?” Rom. 8:31.

Cine ne poate împiedeca în drumul nostru? Cine ne poate despărți de dragostea lui Hristos? Cine ne poate smulge din inimă speranța în lucrurile nădăjduite care nu se văd? Cine poate să ne fure mântuirea?

Însă, dacă găsim atâția oameni dezorientați, care nu mai au nici-o speranță, în pragul disperării complete, căutați cauza acestui rău și cu siguranță veți găsi, că se numește:

Frica

Iată un dușman periculos al credinței. Inima care i-a căzut în ghiare, va avea parte nu mai de neliniște. Vrei să meditezi o clipă, ea te frământă. Iei în mână o carte să citești ceva, ea-i de fa-

ță. Încerci să te rogi, să-ți versi inima înaintea lui Dumnezeu, ea nu te slăbește deloc. De ce aceasta? De ce îndoială și frică din moment ce cuvintele Bibliei sunt atât de liniștitoare, depunând o puternică mărturie despre grija lui Dumnezeu?

Dacă în fața ispitelor ne adunăm toată energia, pentru a le putea întâmpina și respinge, de ce înaintea fricii stăm dezarmați, fiind o pradă sigură și ușoară în brațele ei?

De ce nu cutezăm să spunem lumii ce a făcut Mântuitorul pentru noi? De ce buzele ne sunt înțeleștate, când ar trebui să izbucnească în laude? De ce ne rușinăm în fața lumii, în fața aceluia care n-au de partea lor adevărul, în loc să-i întâmpinăm cu îndrăzneală, fiindcă Domnul este de partea noastră? Frica! Acest dușman al sufletelor sincere, curate.

Acest ucigător de avânturi. Semănător de panică, rușine, nelămurire, sfială la lucru. Vor fi multe medicamente potrivite pentru combaterea fricii, dar unul puternic este versetul 28 din capitolul 8 dela Romani. El n'ar trebui să lipsească din mintea nimănui. Ar trebui scris în casele noastre, într'un loc vizibil, să ne dea putere, când slăbim, să ne dea curaj când suntem oboșiți.

Dacă bolnavii sfârșiți de paturi au nevoie de medicamente întăritoare, atunci Bapțiștii au mare nevoie de acest verset! El nu va da tărie. Nu ne va lăsa pradă fricii.

Când vânturile desnădejdei se vor năpusti asupra speranței tale; când valurile fricii vor clătina din temelii credința ta; când lipsurile îți vor arunci în inimă și pe față îngrijorare, iar vestile rele ce se răspândesc mereu, te vor face să tremuri de frică, atunci un singur sprijin îți mai rămâne. Un singur loc de scăpare pentru sufletul tău oboșit.

Privește la Isus!

El nu-i departe! E lângă noi, de partea noastră. El ne poartă grija și sarcina noastră de fiecare zi. Să avem încredere în El. Vieața nu este în siguranță atâta timp cât este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Teama l-a făcut pe Petru să se afunde în mare, dar

Isus era aproape. Era de partea lui. Brațul Lui salvator s'a întins la timp. Strigătul lui Petru n'a răsunat în pustiu, zadarnic.

Bapțiștii din România, ca popor, precum și fiecare din ei în mod individual, s'au putut convinge, că Domnul e de partea noastră. El ne apără cauza. Să fim siguri și fericiți că soarta noastră este în mâinile numai protector așa de mare și puternic.

Să tresăltăm de bucurie și de îndrăzneală, fiindcă în drumul vieții noastre am întâlnit o Călăuză așa de minunată. În fruntea noastră, de partea noastră, merge „Stăpânul Cerului” și deci cine ar putea fi împotriva noastră? Cine ar putea să ne înfrunte în lucrul nostru mare, la care am fost chemați? Deci înainte! Suntem un popor sortit să meargă din putere în putere și din biruință în putere. Ce sunt acelea frica și sfială? Nu le cunoaștem, nu sunt din vocabularul creștinilor.

TOMA T. IACOBICI

Adevărata dragoste

Într-o zi am întrebat pe un copil, care era orb, dacă iubeste pe Domnul Isus. Mișcat de această întrebare, îmi răspunse: „Nici nu puteți să vă dați seama, cât de mult îl iubesc și nici nu găsesc cuvinte, cari să arate dragostea pe care o am pentru El. Când voi fi în cer, atunci voi putea să-l spun Lui această dragoste a mea”.

Altădată a spus unei prietene, care avea milă de el pentru orbirea lui: „Nu-mi pare rău de nimic. Cu ochii mei launtrice văd pe Isus mai bine de cum îl vezi tu cu ochii tăi cei buni”.

• • •

„Acum, vedem în chip întunecos, ca într-o oglindă; dar atunci vom vedea față în față. Acum, cunoștem în parte; dar atunci, voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut de deplin”. (1 Cor. 13:12).

Dumnezeu vrea să te oprească!

de Petru Popovici

„Iată, Eu am ieșit ca să-ți stau împotriva, căci drumul pe care mergi, este un drum care duce la pierzare înaintea Mea”.

Num. 22:32.

Asta se întâmplă de multe ori în viața oamenilor. Mulți însă, sunt ca și Balaam, care nu a priceput că drumul lui duce la pierzare și nici n'a înțeles, până la urmă, că Dumnezeu a încercat în mai multe feluri să-l oprească din drum. Asta nu înseamnă că El îi forțează pe unii să părăsească un sfârșit tragic. Cam așa a fost și cazul lui Pavel pe drumul Damascului. El credea că ceea ce face, e pentru Dumnezeu și atunci îi iese Domnul Isus în cale spunându-i: „Saule, Saule, de ce Mă prigonești?” E forțat el să nu-și îndeplinească gândurile lui? Nu, ci doar i se arată că ceea ce face e direct împotriva lui Dumnezeu. Din întâmplarea cu Balaam să luăm câteva lucruri prin care Dumnezeu încearcă să oprească și azi pe păcătos din calea lui.

Lucruri pe dos. Balaam voia să meargă pe drum, dar măgărița „a luat-o pe câmp”. (v. 23). El vrea într'un fel, dar totul se petrece altfel; toate lucrurile îi merg pe dos. Nu ați auzit pe unii plângându-se că afacerile merg prost? Nu ați văzut pe unii care încep lucrul într'un fel și se sfârșește într'alt fel? Nu ar vrea ei ca totul să meargă bine? Ba da. Dar, aproape în fiecare caz e o încercare divină de a-i opri din drumul lor păcătos. Cetitorule, oare lucrările tale nu o iau câteodată „peste câmp”, adică împotriva voinței tale? Dacă da, atunci oprește-te.

Durerile sunt o altă încercare a lui Dumnezeu, de a te opri. Balaam n'a vrut să se oprească din calea lui, și mergând puțin mai departe, ni se spune că „măgărița a strâns piciorul lui Balaam de zid”. Aceasta era a doua încercare de a-l opri. Mulți nu vreau să se întoarcă la Domnul, când sunt bine și sănătoși, și atunci, El îngăduie să vină asupra lor câte o boală, o suferință. Cetitorule, care ai suferințe în trupul tău, dă-ți seama că Dumnezeu vrea să te oprească din drumul tău sau, dacă te-ai întors, poate mai ai încă un păcat pe care îl practici și de care nu vrei să te desparți. Sunt atâția cari s'au în-

tors la Dumnezeu în suferință, pe patul de boală, nu vrei și tu să faci așa?

O altă încercare a falimentat. Balaam nu s'a oprit, nici când i-a fost strâns piciorul de zid; așa cu durere el s'a dus mai departe. Încercările însă se țin lanț. După ce au mai mers puțin, ni se spune, că măgărița „s'a culcat sub Balaam”, căci nu mai era unde să meargă. Asta înseamnă faliment. Și câți n'au ajuns la așa faliment! Totul ce au încercat nu numai că a mers prost, ci, la un moment dat, a și fost spulberat. Studentul s'a muncit învățând, iar la examene a dat faliment, fiindcă memoria nu l-a ajutat destul de bine. Țăranul a asudat lucrând și apoi a venit o grindină care a nimicit totul. Comerciantul a cumpărat marfă, la care apoi a căzut prețul și atunci ajunge sărac. Aceasta nu e din întâmplare. O, suflete bagă de seamă, că prin faliment, Dumnezeu vrea să te întoarcă la El. Nu te mai împotrivi nici o clipă.

Tot o încercare de a te opri de la păcat sunt și **fenomenele deosebite**. Niciodată nu s'a gândit Balaam, că măgărița lui va vorbi

și totuș a auzit-o. Dumnezeu e gata să facă lucruri nemaipomenite, numai să te facă să înțelegi, că drumul pe care mergi, nu e bun. Martin Luther a părăsit viața lumească în urma unui trăsnet, care a nimerit lângă el, trântindu-l la pământ.

Și apoi cel din urmă lucru prin care Dumnezeu vrea să te oprească e **vestirea Cuvântului Său**. Trimisul Domnului a apărut înaintea lui Balaam și l-a încunostințat de sfârșitul drumului spunând, că „duce la pierzare”. De câte ori nu ai auzit tu Cuvântul lui Dumnezeu vestit de cineva? De câte ori nu ți s'a spus că „plata păcatului e moartea?” Și aceasta e o încercare de a te opri. Controlează-ți viața, dragă suflete, ca să vezi de câte ori Dumnezeu a vrut să te oprească. El face aceasta pentru că vrea binele tău, nu vrea ca să ajungi în pierzare. De aceea oprește-te acum. Lasă calea păcatului și te întoarce azi la Dumnezeu.

NUMAI DOUĂ FELURI

NUMAI DOUĂ CĂI :

Cea largă și ea strâmtă;
Cea care sue și cea care coboară;
Cea care duce la viață și cea care duce la moarte;
Cea căutată de mulți și cea umblată de puțini.

Care este a ta ?

NUMAI DOUĂ FELURI DE OAMENI :

Păcătoși mântuiți și păcătoși pierduți;
Pleava și grâul;
Cei vii și cei morți.

Din care fel faci tu parte?

NUMAI DOUĂ FELURI DE MOARTE

A celor drepti și a celor nelegiuiți;
A celor răscumparați și a celor osândiți.

Care va fi a ta ?

NUMAI DOUĂ FELURI DE VECINICIE :

„Veniți, binecuvântați Tatălui meu”;
Aceștia la viața veșnică.
„Duceți-vă dela Mine, blestemaților”;
Aceștia la osânda veșnică.

Unde te vei duce ?

Fii lămurit în toate aceste lucruri, pentru că se poate ca „mai târziu” să fie „prea târziu”.

UN PREȚ MARE

Un creștin este un om, care a fost cumpărat cu un preț mare și care nu trebuie, în schimb, decât să laude pe Dumnezeu, pentru că a fost răscumărat.

Lângă cruce

VICAȘ TEODOR

Literatura, atât poetică cât și artistică, a adus bogăția ei la Calvar. Nicio scenă în istoria lumii nu a fost reprezentată așa, ca aceea afară de zidul cetății Ierusalim, unde a fost crucificat Fiul lui Dumnezeu, cu inscripția deasupra capului Său: „Acesta este Isus Regele Iudeilor”. Crucea de pe Calvar a fost reprezentată din toate punctele de vedere. Fiecare om poate medita în fața crucii în mod grozav. Evanghelia reprezintă toate tipurile de oameni adunați lângă cruce. În primul rând sunt văzuți doi tâlhari răstigniți, unul la dreapta, iar altul la stânga lui Isus. Unul din ei îl judecă pe Isus, că nu este cu un nume mai bun ca el însuși, dar celalalt văzu în Mântuitorul pe biruitorul și zise: „Doamne p-menește-mă și pe mine, când vei veni în împărăția Ta”.

Trecătorii clătinau din cap râzând de El și aruncând cuvinte de ocară asupra Lui. „Tu care distrugi Templul și în trei zile îl clădești iarăși”, strigau ei, „scapă-te acum pe tine și te coboară de pe cruce”. Mai marele preot cu bucurie, dar plin de înverșunare și ură turbată zise: „El a mântuit pe alții, dar pe El nu se poate”. Batjocurile lor erau extrem de violente. Acolo erau și femei cari priveau de departe. Maria, care stătea lângă cruce, era foarte supărată pentru toate cele ce se petreceau cu Isus. Acolo mai erau și ostașii, cari stăteau de pază lângă cruce, a căror comandant în cele din urmă a exprimat: „Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu a fost acesta”.

În curând privești în fața crucii lui Isus a devenit un stindard de vultur. Ia care toți urmașii Lui priveau cu încredere nezdărnită. Sacrificiile făcute de ucenicii Domnului erau măsurate prin înfinitul sacrificiu făcut de Isus Hristos pentru păcatul lumii. Oricare ar fi greutatea sarcinilor unui următor a lui Isus, totuși nu poate fi așa de grozavă, ca aceea pe care El a dus-o până sus la Golgota. „Voi nu v'ați luptat până la sâng”, era cuvântul de mustrare acelaia, care îi învăța cum să lupte contra păcatului. Vieța trebuie să fie o serie de suprimi și un record de sacrificii. Cine vrea să fie prietenul lui Isus, acela trebuie să calce pe urmele Lui, suferind orice pentru El. Ori câte am face noi și oricât ne-am sacrifica, tot nu putem pune în comparație cu ceea ce El a făcut pentru noi.

„Mai mare dragoste ca aceasta nimeni nu are ca să-și dea viața pentru prietenii Săi”. Acestea nu au fost numai niște cuvinte ilustrative, ci El s'a dat pe sine însuși pentru ei fiindcă i-a iubit. Mamele s'au sacrificate singure pentru copiii lor și au înfometat numai ca să nu rămână copiii flămânzi. Patrioții cu bucurie au mers la luptă murind pentru

glia strămoșească și martirii au mers la rug cu cântări pe buzele lor, jertfindu-se pentru Unul, pe care ei l-au iubit. Dar „pe când eram noi păcătoși, Hristos a murit pentru noi”. Atunci, când noi nu eram prietenii Săi, ci dușmanii Săi, El ne-a iubit. Aici este misterul, că El ne-a iubit cu o iubire, ce nu se poate spune, căci ea face mai mult ca iubirea de mamă, ori de țară, ori de martir.

Stând lângă cruce, vedem sacrificiul Său, care este măsura, prin care toate sacrificiile umane sunt judecate. Întrăde-văr, că cele mai mari sacrificii sunt inspirate prin sacrificiul de pe cruce. Dacă Isus nu s'ar fi dat ca exemplu jertfindu-se pe cruce, nici despre un martir n'am putea citi astăzi; dar prin jertfa Sa ve-nicul este gata a-L urma prin orice greutate, știind că dacă va muri, va trece la viață. Ucenicii Domnului nu vorbesc despre sacrificiile lor, ci ei calcă cu bucurie pe urmele Mântuitorului arătând ce El a făcut pentru ei.

Poporul credincios lângă crucea de pe Calvar afirmă că aici a fost arătată tu-

birca lui Dumnezeu fără limită. Dregătorul Pilat nu găsește nicio vină în El, dar ei îl răstignesc nevinovat, căci a luat vina păcatelor noastre asupra Sa, ca prin moartea Sa să răscumpere întreg neamul omenească, iertându-l de vina sa.

Suferința și moartea Domnului Isus a devenit stindardul iertării. Noi vom ierta de șapte ori, sau de șaptezeci de ori câte șapte? Iertarea nu poate fi măsurată, nici socotită prin vreo regulă de aritmetică, ea este fără margini. În fața crucii lui Isus dispar norii păcatelor, oricât de întunecați ar fi. În cuvânt nu se poate exprima măsura iertării divine. Harul lui Dumnezeu este inexplicabil și nepătruns de mintea omenească. „Cât este de departe răsăritul de apus, atât de mult depărtează El fărădelegile noastre dela noi”. Nimic nu trebuie să ne despartă de iubirea iertătoare a lui Dumnezeu, care este descoperită în moartea Domnului nostru Isus Hristos pe cruce, arătându-ne harul născut din iubirea veșniciei.

Prietenul lui Dumnezeu

(Urmare din pag. 2-a)

tru aceasta o neascultare n'a fost nici lovit, nici bătut, nici mustrat, ci pedepsit cu închisoare corecțională în stomacul peștelui. Inima i se împietrise, dar o zi, i se păru o veșnicie, respirația îi deveni mai scumpă decât arginți. După un timp a înțeles, că Dumnezeu este mai presus de interesele personale, cu care îl împiedica pe Dumnezeu să lucreze. A înțeles că abuzase de prietenia cu Dumnezeu.

O pocăință adevărată urmă. Pacea și siguranța scăpării îi fu dată: „Iarăși voi vedea Templul Tău cel Sfânt”. 2. 7. Dumnezeu porunci peștelui să iasă din ape — el ieși. Îi poruncește să fugă spre mal — el fuge. Îi poruncește să dea drumul întemnițatului — el îl lasă liber. Peștele ascultă, dar și Iona ascultă. Dumnezeu are pentru fiecare Iona câte un pește, care e gata să-l asculte, când acesta nu vrea să asculte din dragoste.

În Noul-Testament părtășia și prietenia cu Dumnezeu este pentru fiecare ucenic al lui Hristos, care-L ascultă. Pe cât de convingși sunt acei ce-L ascultă de acest adevăr, pe atât de necrezut e pentru cei ce nu-L ascultă. Cel ce ascultă, este înconjurat de măreția și lumina prezenței lui Hri-

stos. Cel ce n'ascultă, se sbate în întuneric, în greutate, în chinuri, cunoaște religia ca o sarcină împovăratore grea și fără rost. „... am să-ți spun ceva”. Luca 7. 40. „Spune învățătorule”. Cât de familiar este Domnul Isus cu ucenicul său, dacă-l dă voie să-i spună ceva. Dumnezeu găsește plăcere să vorbească cu oameni ascultători. Dece i se adresează lui Petru? Pentru că el e gata să facă orice pentru învățătorul, chiar să moară pentru El. Pentru cel ce stă aproape de El în ascultare și simplitate este o comunicare și o părtășie fără de care sufletul se simte mort, nenorocit, pierdut. Adam s'a văzut deodată negru gol, fugi speriat, când a rupt legătura cu Dumnezeu, era mort sufletește. Dumnezeu i se păru dușman și condamnat, conștiința judecător. „... Am să-ți spun ceva”. Ai această minunată părtășie cea mai minunată binecuvântare? Ai gustat ce bun e Domnul? Dacă nu, atunci nu ești prietenul lui Isus. Pentru că El le este îndeajuns prietenilor săi. Îți lipsește aceasta prietenie, pentru că nu ești pescar de oameni și n'ascuți astfel de glasul Lui.

SERVICIUL TINERETULUI

Aproape în toate bisericile noastre, în fiecare Duminică seara se ține serviciul tineretului. Aceste servicii sunt compuse din cântări, poezii, duete, cor, muzică, orchestre, citirea Bibliei, și predici. Ele sunt clipe scumpe și neuitate pentru cei tineri, iar bătrânii au prilejul de a se bucura, văzând tinerele vlăstare, înrolându-se în falanga vestitorilor de bine.

Pentru a le face cât mai viioale, și simțite, propunem câteva lucruri:

— Să nu fie lungi. Durata unui serviciu al tineretului să nu treacă 1 sau 1 $\frac{1}{4}$ oră. Altfel devin greoaie și plictisitoare.

— Să fie aranjate toate dinainte în mod cât mai variat. Astfel vor deveni atrăgătoare și plăcute.

— Să fie veselie și voioșie. Să se cunoască de oricine, că e activitatea tineretului. Astfel cântările să fie din cele mai vesele și care trezesc spiritul și renasc puterea și tinerețea. Privirile tuturor să fie senine și vesele. Să sufle prin întreg acest serviciu un suflu tineresc.

— Să fie spiritual. Să fie păstrată atitudinea și reverența creștină bisericească.

— Să fie evanghelistic. Să nu se uite că noi trebuie să chemăm lumea la Hristos.

— Să fie educativ. Textul și lecțiunea să fie dezvoltat cât mai bine. Vorbitorii vor citi cu atenție textul și explicația scurtă făcută în revistă: Farul Creștin.

— Să contribuie cât mai mulți, ba chiar toți tinerii. Conducătorul tineretului se va îngriji și încuraja ca fiecare tânăr să poată activa cu ce poate.

— Să fie inspirator. Să nu uităm că acolo noi trebuie să găsim înflăcărare, zel, și râvnă. Acolo să se nască noi hotărâri de mai bine.

Cât despre lecțiunile pregătite dăm câteva explicații. Fiecare lecțiune e aranjată pentru trei vorbitori. Ei vor lua unul din punctele arătate, vor mai citi și aduna material din care își vor clădi predica. Nu vor cădea însă în greșală, să treacă la alte subiecte, ci vor rămâne la subiectul fixat împreună. Nu vor fi lungi, ci vor păstra limita ca întreg serviciul să nu treacă peste timpul hotărât

Deci tineri fiți la înălțime. În voi se ascunde poporul Domnului de mâine. Voi sunteți viitorul. Lăsați să se plămândească în inimile și cugetele voastre adevărul Evangheliei, ca mâine deal și va-

le să răsună de glasurile voastre, cântând spre slava Domnului. Bucurați-vă, fiți voioși că viața v'a fost răscumpărată de Isus.

ALEXA POPOVICI

Duminică, 6 Cotonvrie 1940.

APOSTOLUL PAVEL

Galateni 1:13—24.

Vieța Ap. Pavel e una din cele mai inspiratoare vieți. E un amestec de înfrângeri și biruințe. E un aluat frământat de mâna divină și făcut o binecuvântare pentru neamuri. E omul care a auzit glasul și chemarea lui Isus, a ascultat de predica și sfatul omului lui Dumnezeu. Ce imbold e pentru noi tinerii lupta lui de a răzbi în viață și strădania sa de a duce la bun sfârșit însărcinarea primită.

1. *Prigonitorul creștinilor.* În râvna sa pentru credință a devenit cel mai mare dușman al credincioșilor lui Isus. N'a mai avut milă, nu l-au înduioșat lacrimile, nu l-au muiat rugămintele, avea o sete de sânge creștin, și o bucurie când le descoperea cuibul și locul de închinăciune. A luat parte ca supraveghetor al grupei de ucigași la omorirea lui Ștefan. A făcut prăpăd între creștinii din Ierusalim, a plecat să aducă legați pentru a-i chinui pe următorii lui Isus din Damasc. El însuși recunoaște că a prigonit peste măsură și a făcut prăpăd în Biserica lui Dumnezeu.

2. *Pocăința sa.* Dar Domnul nu vrea moartea păcătosului, ci întoarcerea lui. Isus avea nevoie de tânărul Saul. Talentele, cultura și zelul său de lucru trebuiau puse în slujba sfântă a creștinilor. Și iată că pe drumul Damascului Isus îi apare în față, îi vorbește și-l trimite la Anania. Drumul mândriei s'a schimbat în umilință; cel ce voia să omoară, cere acum viață; Saul orb postește, își plânge păcatele și pocăit crede și se botează în Isus. Dumnezeu lucrează pentru în-

toarcerea noastră la El. (Se vor arăta mai multe cazuri de lucrare divină pentru întoarcerea la Dumnezeu).

3. *Apostolul neamurilor.* Toți ceilalți apostoli și-au mărginit lucrarea lor la evrei. Primul care s'a gândit la neamuri, a fost Ap. Pavel. Pentru el n'a fost nicio piedică să-L predice pe Isus Grecilor, Romanilor, etc., etc. Călătoriile sale misionare au rămas drumuri nemuritoare. Evanghelia predicată de el a adus la mântuire milioane de pierduți. Ce metode bune de lucru a avut el! La început a predicat, a convertit, a organizat o biserică, și cu toate că a plecat în altă cetate, nu a pierdut legătura cu biserică, ci le-a scris epistole sobornicești. În ele el le predică, le dă sfaturi, le explică unele lucruri și învățături, îi previne de greșeli. Dacă noi creștinii din Europa datorăm mulțumire lui Dumnezeu pentru oameni Săi, atunci datorăm mai mult pentru Ap. Pavel. El e pionierul, el e Apostolul neamurilor.

ATENȚIUNE!

Fiecare credincios baptist trebuie să cunoască drepturile sale în ce privește exercitarea cultului și de aceea trebuie ca fiecare să aibă Statutul Cultului Creștin Baptist din România, aprobat și publicat în Monitorul Oficial și tipărit de noi în broșură. Pe lângă textul statutului am pus și textul deciziei prin care a fost aprobat.

Costul este de 5 lei bucata. Pentru revanzători facem rabat de 15% dela 50 buc. până la 100 buc. Dela 100 buc. în sus rabat de 20%. Toate comenzile se trimet ramburs.

Grăbiți-vă și comandați numărul de buc. de care aveți trebuință. Comenzile se vor face la adresa: **M. Dumitrescu, Ploești, Aleea I-a Gh. Asachi.**

LEGEA LUI HRISTOS

IUBIREA

Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel legea lui Hristos. Galateni 6:2.

Învățătura lui Hristos e aluatul care a plămădit lumea nouă. Sâmburele acestei învățături e dragostea. Să iubești pe Dumnezeu, să te iubești pe tine, să iubești pe aproapele tău, fie el rudă, prieten și chiar dușman. Creștinul e chemat să iubească. Ființa lui să fie călită la flacăra dragostei divine și transformată apoi ea într'un foc de dragoste. Nu poți admite să vezi fapte de ură, scrâșnire de dinți, din partea unuia care se numește următor lui Isus. Cel în inima căruia crește buruiiana urii, nu poate fi numărat în rândurile credincioșilor lui Isus.

Ap. Pavel în cuvintele de mai sus, sfătuește pe cei credincioși să-se ajute unii pe alții, să-și poarte unii altora sarcinile. E ceva foarte natural ca unul să fie mai tare, iar altul mai slab, unul mai mare, altul mai mic, unul cu o sarcină mai grea, altul cu una mai ușoară. Dar nici cel tare nu se poate mândri cu puterea lui și nici cel slab nu se poate plânge de slăbiciunea lui. Vieța trebuie făcută frumoasă pentru toți. Iar ca o cale pentru aceasta Ap. Pavel face propunerea aceasta.

Unde e dragoste, acolo cu siguranță va fi ajutor, căci dragostea e altruistă. Cum poți tu credincios al lui Isus, să vezi pe fratele tău, cu care vei fi în ceruri, că e apăsător de sarcina grea a vieții, cu fruntea plină de sudoare, obosit, frânt, și să nu-i întinzi o mână de ajutor?

Unde e dragoste, acolo e dreptate. Dragostea nu înșală, nu mințește, nu fură, nu asuprește. Ea e caldă, primitoare, ajută, se jertfește. Lumea dragostei e cea a dreptății. Nimic întinat, nimic cu noroiul fărădelegilor, nimic umbrit de rău. Credinciosul lui Isus e născut din dragostea jertfită și această trăsătură e observată în toate laturile vieții sale. El trebuie să fie cinstit în toate actele vieții sale, onest, conștiincios, să arate credincioșie, să fie drept. „Dreptatea să curgă ca apa”.

Arătând dragostea unii pentru alții, ajutându-ne la nevoie, — spune Ap. Pavel — împlinim le-

gea lui Hristos. Legea lui Isus e iubirea de aproape.

Sfatul Ap. Pavel înseamnă **dragostea la lucru**. Nu e destul să afirmi că ai dragoste, e nevoie ca ea să se vadă. Și cel cu un talent, avea talent, dar nu era pus la lucru. Comorile ascunse sunt fără valoare. Ce folos că spui unui însetat la drumul mare, că la numai câțiva metri în pământ e apă rece și bună de băut? Cu ce-i ajută unui flămând că știe că în camera încuiată se găsește pâine?

Credinciosul **trebuie** să aibă dragoste și ea să fie pusă la lucru. Astfel va păși el pe calca pe care a trecut Hristos, pe care au trecut zecile de mii, milioanele de mântuiți cari astăzi sunt în cer. El trebuie să fie așa, altcum nu poate fi. În lumea aceasta toate își au locul lor. Peștii sunt în apă, pasările în aer, animalele pe pământ, etc. Tot așa și creștinul are o cale, trasată de Isus și cine e creștin, trebuie să meargă pe aici, altcum nu e creștin. Isus a ajutat, a întins mâna celui în nevoie, a luat pe umerii Săi sarcinile altora, a iubit mult și dragostea l-a fost activă. Pentru credincios, aceasta devie o datorie.

Lucrările făcute din dragoste, **sunt adevărate opere**, căci dragostea depune zel și sârguință. Cel cu dragostea activă, nu face lucru de mântuială, ci munca sa e presărată cu fărâmituri din ființa sa.

Apoi sfatul Ap. Pavel mai arată **că prin dragoste, ajungem la o lume mai bună**. Când nu va fi sarcină prea grea, durere prea mare, nu va mai fi nemulțumire. Iată deci că dragostea de aproapele, — legea lui Hristos — e aluatul care dospesce o lume nouă. Și această lume se va naște prin creștini, prin oamenii lui Hristos.

Păcatul a adus dezastrul, ruina, iar acum mântuirea lui Isus chiamă pe cei mântuiți prin crucea Golgotei la lucru, la muncă. Ura, invidia, desinteresarea, neglijența trebuie să dispară. Ele nu trebuie să mai aibă loc nici între cei credincioși, și nici în lume. „Lucrurile vechi au trecut, iar acum toate s'au făcut noi”. Rana produsă de tâlhari trebuie legată de Samariteanul milostiv. Bolnavul de 38 de ani trebuie vindecat.

Răul poate înflori în grădina

noastră și poate fi și scos din rădăcină. Totul atârână de noi. Dacă prin crucea lui Isus, ne înfrățim, ne dăm mâna, și ne vom purta sarcinile unii altora, toți vom plânge sau ne vom bucura împreună, vieța și lumea va fi o primăvara verde cu cântări și veselie. Când în sufletele noastre s'a petrecut purificarea creștină, s'a întâmplat nașterea din nou, e nevoie să ne uităm și la fratele nostru, mai slab poate ca noi, mai încercat poate de greutate.

Să ne plivim inimile de toate buruienile păcatului, să ne călim ființa noastră în dragostea divină și o lume nouă va coborî din cer. O lume unde nu va mai fi plâns, durere, strâmtoare, necaz, ci pace, bucurie și mulțumire.

de TICHIL

DELA UNIUNE

Decizie:

Art. 1. Până la reglementarea definitivă, pe cale de lege, a regimului asociațiilor și comunităților religioase din țară, se suspendă aplicarea deciziilor ministeriale Nr. 42.352 și 42.353 din 9 Sept. 1940, publicate în Monitorul Oficial Nr. 216 din 17 Sept. 1940 în legătură cu funcționarea organizațiilor locale și caselor de rugăciuni aparținând acestor asociații religioase.

Art. 2. Toate deciziile, dispozițiile și orice măsuri administrative contrarii prezentei decizii, se anulează.

Art. 3 și ultim. — Domnul Director al Cultelor din Minister este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a dispozițiilor decizii de față, intervenindu-se urgent la Ministerul de Interne pentru revocarea măsurilor luate referitor la deciziile suspendate.

Dat în București, la 19 Sept. 1940

Nr. 43.931.

• • •

Toate greutățile și actele de prigoană săvârșite împotriva fraților să ne fie aduse la cunoștință prin declarații în triplu exemplare pentru a putea interveni la autoritățile îndrept.

MANA ZILNICĂ

Texte explicate pentru citirea zilnică a Bibliei

Tălmăcirile sunt făcute de fr. NICHIFOR MARCU

Joi, 26 Septembrie.

Ieșirea din corabie

Genesa 8:13—22.

Ieșirea lui Noe din corabie este foarte frumoasă, dar și adâncă spirituală. Aici vedem pe Noe ce lucruri minunate a învățat de la Dumnezeu.

Ascultarea strictă de Dumnezeu

Noe s'a uitat afară, pământul s'a uscat. Noe a stat 27 zile în corabie cu toate că nu era apă sub corabie, ci pământ uscat. Ori și cine ar fi fost ispitit să iasă afară după vreme câteva luni de închisoare și grozăviile potopului. Noi ne-am fi rugat și ieșit din corabie, Noe nu face așa, el așteaptă, el știe că cel ce l-a scăpat de potop, îl va scăpa și de corabie. Cât de mult îi place lui Dumnezeu ascultarea copiilor Săi. Dumnezeu vrea să scape pe copii Săi din orice greutate.

Dumnezeu la timpul potrivit deschide ușa corăbiei

Se gândea Noe, pot deschide eu ușa corăbiei, dar dacă va începe iar potopul, ce mă fac? Dumnezeu așa de minunat îi vorbește, îl pomenește pe el, pe soția lui și pe toți cei ce erau în corabie. Aici Noe a primit autorizație de la Dumnezeu pentru el și urmașii lui să umble pe pământul lui Dumnezeu.

Recunoștință față de Dumnezeu

Unde e ascultare și descoperire trebuie să fie și recunoștință. Închinarea față de Dumnezeu fără recunoștință numai din obișnuință e păcat. Pentru tot ce ești, ce ai, ce vezi, trebuie să-I fii recunoscător Tatălui. Atunci Domnul va găsi plăcere în rugăciunile tale.

Vineri, 27 Septembrie.

Dumnezeu mă cunoaște

Ps. 139:1—10.

Cuvântul lui Dumnezeu are mare influență și putere atunci, când cineva are inima curată și sufletul însetat după Dumnezeu.

Dumnezeu cercetează. Aici este un fel de grijă, de interes, de pretuire. Doctorul cercetează, prietenul cercetează. Un lucru sau o ființă care nu este pretuită, nici nu este cercetată. Când suntem sănătoși, bolnavi, tineri sau bătrâni, bogăți sau săraci, Dumnezeu ne cercetează ca să fim mântuiți.

Dumnezeu ne cunoaște. Noi cercetăm de obicei pe cei ce îi cunoaștem. Tocmai de aceea Dumnezeu ne cercetează, că ne cunoaște în măsura în care suntem cunoscuți. Nimic nu putem ascunde din slăbiciunile, păcatele, greselile noastre, nici din dorințele noastre. Un frate spunea: „Trebuie să mă rog de mult ori ca Domnul să-mi schimbe dorințele, gândurile, căci nu sunt plăcute”.

Dumnezeu este lângă mine. De multe persoane pot fugi, dar de Dumnezeu niciodată. Nu se poate nicăieri să fugi sau să te ascunzi de El. De aceea trebuie să stai curat și conștient în tot locul în fața lui Dumnezeu. Trebuie să-ți dai mai mult silință să și tu să fii prin sângele Domnului Isus spălat și curat întotdeauna lângă Dumnezeu, căci altfel prezența Lui nu ți va ajuta.

Sâmbătă, 28 Septembrie.

Când mă trezesc, sunt tot cu

Tine

Ps. 139:11—13.

Omul lui Dumnezeu pătruns de prezența și bunătatea lui Dumnezeu încearcă în mintea lui să gândească ce ar face ca Dumnezeu să nu fie cu el. El îl iubeste și-l prețuește mult pe Dumnezeu, nu vrea să se despartă de El pentru nimic, dar totuși mintea lui gândește astfel.

Mă voi duce în mormânt și acolo Te ești. Dacă voi fugi la marginea mării și acolo Tu ești. La urmă se gândește întinericul îl va acoperi, adică îl va ascunde de Dumnezeu. Imediat mintea care e sub controlul Duhului Sfânt, îi spune că, întinericul e ca lumina pentru Dumnezeu. Fiindcă nu poate scăpa de Dumnezeu, se aruncă în brațele Tatălui.

Aici vedem desfătare pe care o are cu Dumnezeu

Vers. 17. Cât de nepătrunse sunt gândurile Tale, alte traduceri străine spun: „Cât de prețioase sunt gândurile Tale”. În altă parte acest serv umil a lui Dumnezeu spune: „Cuvintele tale sunt mai prețioase decât aurul, mai dulci ca mierea, mai tari ca cerul”. Obisnuiește-te cinci minute în fiecare oră să-l mulțumești, să-l lauzi și să cânti un vers de cântare, apoi cu mai mare putere vei lucra, vei trăi, vei progresa.

Când mă trezesc, sunt tot cu Tine; unele traduceri adaugă, când mă trezesc, sunt încă cu Tine, arată că Dumnezeu veghează când el doarme. Alte traduceri: „Când mă trezesc, sunt liniștit cu Tine”. Orice tulburare pierе, când credinciosul găsește toată desfătarea în Dumnezeu. Iar cel ce nu găsește desfătare în Dumnezeu e nenorocit.

Duminică, 29 Septembrie.

Dumnezeu i-a binecuvântat

Genesa 1:26—31.

Să facem omul după chipul nostru, după asemănarea noastră. Aceasta era o necesitate divină, Sfânta Treime rezolvă felul cum trebuie să fie făcut omul. Ființa minune, care să aparțină cerului, dar și pământului, care să aibă o parte eternă după chipul lui Dumnezeu, iar alta pământească fizică asemenea animalelor. Adică carne și suflet, pământul îi va sluji pentru trup, iar cerul pentru folosul sufletului. Liber să-și aleagă împărăție și dorințele.

Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său. Aici e vorba de natura sufletului, care nu e subjugată de trup. Dreptatea, cunoștința, bunătatea, respectul, sfîntenia, bunăvoința și mila, aceste sunt trăsăturile chipului divin din om. Aceste calități pot crește foarte mari, numai când stăm lângă Dumnezeu. Om înseamnă viața din Dumnezeu. Aceasta viață se întretine din Dumnezeu. Cine nu-și trăiește viața lângă Dumnezeu, distruge chipul lui Dumnezeu din el, trăind o viață anima-

lică, sălbatecă unde domnește instinctul și dorințele pământești.

Dumnezeu i-a binecuvântat. Prima familie în Vechiul Testament e binecuvântată, aceasta e binecuvântarea căsătoriei. În Noul Testament prima minune, e tot la o căsătorie, unde Domnul Isus asistă și binecuvîntează. Cuvintele acestei binecuvîntări sunt secretul fericirii familiare. 1. Exclue avortul, uciderea copiilor mici cea mai mare crimă modernă de care mulți se fac vinovați și totuși se cred mântuiți în realitate însă ucișagii erminale sunt. 2. Omul să stăpânească Niciun lucru n'are voie să stăpânească peste om, afară de Dumnezeu. Alfel omul devine rob, pățimas, ușuratec, nenorocit și pământesc.

Luni, 30 Septembrie.

Omul s'a făcut astfel un

suflet viu

Genesa 2:4—14.

Omul făcut din pământ nu era nimic mai mult decât un bulgăre de pământ nemîșcat, lângă care stătea Dumnezeu și omul s'a făcut suflet viu. Inima a început să bată, el privea nedumerit la toate, iar Dumnezeu deveni prietenul său, care-l conducea și arăta și-l obișnuia să vorbească și să numească.

Și-a dat seama că trăiește după ce Dumnezeu a suflat în el viață

Azi omul, care trăiește cu greu, își dă seama că trăiește. Când e mic, copilăria îi răpește o parte a vieții. După ce a mai crescut, prietenii tineri, care apucați în vârtejul lumii, nu-și dau seama de viață adevărată. Intră în căsătorie, apoi începe să grămădească comori, apoi moare. Semnul, că cineva e bătrân și va muri e averea. Cei mai mulți nu-și dau seama că au trăit, păcatul, lumea, aurul i-au răpit viața adevărată. Numai acel ce vine la crucea Domnului Isus, acela care lasă ca Sângele sfânt și fierbinte să curgă peste el, se trezește, se vede pe sine, vede pe Dumnezeu, apoi are adevărata viață. Ucenicilor le-a zis: „Luați Duhul Sfânt” și-a suflat peste ei. Astăzi Dumnezeu e gata să sufle același Duh peste fiecare, numai că omul păcătos fuge, și nu se lasă să capete viața. Nu cumva ești fugar?

Dumnezeu l-a așezat în mijlocul naturii într-o grădină. Dumnezeu l-a așezat pe fiecare în locul cel mai prielnic pentru creștere sufletească. Trebuie să mulțumim pentru locul unde suntem așezați, pentru că acolo e și Dumnezeu. Cine nu se mulțumește, desconsideră pe Dumnezeu, e fără binecuvîntări.

Pomul cunoștinței binelui și răului. Ne arată principiul libertății amane. Dacă n'ar fi fost acest pom acolo, ar fi însemnat, că Dumnezeu subjugă pe regele creațiunii rob pe viață și pe eternitate. Aici vedem marele respect, pe care l-a avut Dumnezeu pentru libertatea omului, chiar cu riscul falimentului și a distrugerii lui.

MANA ZILNICĂ

(Urmare din pag. 8-a)

Marti, 1 Octombrie.

Un singur trup

Genesa 2:15—25.

Apostolul Pavel vorbind despre această problemă zice: „Mare e taina aceasta”. Cred că aceasta istorie este o umbră a veșnicului adevăr.

Adam este icoana preînchipuitoare a Celui ce avea să vină. Rom. 5:14., adică a lui Hristos. Și aici Scriptura ne vorbește despre un Adam, care a adormit adânc, prea adânc și din El a fost luată coastă și așa a fost facerea femeii. Aici e vorba despre Hristos și nașterea bisericii Sale. Atâta vreme cât Hristos n'a murit, n'a fost străpuns în coastă atâta timp nu s'a născut biserica, Mireasa Mielului, spălată și curată prin Sângele Său. Dar după ce a adormit adânc, a murit, când s'a trezit, adică a înviat, a luat naștere biserica Lui.

Datoria bisericii, adică a credincioșilor spălați prin Sângele lui Hristos este să fie una. Ce expresie frumoasă: „Os din oasele mele, carne din carnea mea”. Biserica lui Hristos trebuie să fie complet pătrunsă și condusă de spiritul lui Hristos. Biserica unde Hristos n'a biruit, este sub păcat, acolo a pierdut dragostea, dintâi e străină față de Hristos, e nepăsătoare, e în stare de divorț spiritual. Tribunalul divin nu va îngădui ca Mirele cereș să aibă o mireasă nepăsătoare, rece, care se bucură în păcat și murdărie. O astfel de biserică trebuie să stea în genuchi, să se lase pătrunsă de Hristos, înviată de El, ca El să poată face totul prin ei. Un singur trup

Miercuri, 2 Octombrie.

Omul trecător

Ps. 144:1—9.

E foarte interesantă expresia profetului și a mărețului rege David, care zice despre Dumnezeu. Vers. 2. „Scutul meu de adăpost, care-mi supune pe poporul meu”. Să ne rugăm azi pentru M. Să Regele Mihai, ca să aibă o domnie plină de binecuvântări și progres. Iar Dumnezeu să liniștească orice agitație în popor, ca astfel poporul nostru să devină supus și ascultător.

Vers 3. Ce este omul să iei cunoștință de el? Privit din punct de vedere fizic, substanțele din care e făcut omul, ar costa 99 lei sau 100 lei. Aici nu sunt puse cheltuielile pentru scoaterea acestor substanțe. Din punct de vedere rațional, iarăși unii sunt prețuiți mai mult, alții mai puțin, iar alții deloc. Nici aici nu găsim cauza pentru care Dumnezeu îngrijește și prețuiește omul. Sufletul aici e cheia preocupării divine. Dumnezeu l-a dat, e veșnic. Sufletul unui om e mai scump decât pământul cu toate bogățiile lui, de aceea Domnul Isus a murit, ca să răscumpere întâi sufletele noastre, apoi trupurile.

Ca o floare, e corpul în care e înălțat sufletul. De aceea e bine, ca preocupările centrale ale vieții întâi să fie ale sufletului, apoi ale trupului. Așa este în viața ta?

Joi, 3 Octombrie.

Omul încununat cu slavă și cinste

Ps. 8.

Ce menire minunată pentru om să fie încununat cu slavă și cinste aici pe pământ și în ceruri.

Din gura copiilor și a celor ce sug țâță, ți-ai scos o întăritură de apărare. Aici e un mare adevăr, dar și o profecție împlinită. Un copil care iubea pe Domnul Isus cu toată dragostea, întrebă pe un vecin: „Cunoști pe Domnul Isus”? — da răspunse bătrânul. Copilul continuă: „Dar îl iubești pe Domnul Isus”? Neavând încotro, cam greu bătrânul zise că-L iubește. Copilul nu se lasă. „Dar păzești poruncile Lui”? Aceste cuvinte înfrânse pe bătrân. Am cetit un caz, când un copil de patru ani primi pe Hristos și dădu cele mai mare dovezi, că Dumnezeu e cu el și că e născut din nou. Fiți atenți părinți!

Cea mai mare slavă și cinste dată omului, aici pe pământ este, ca să primească pe Hristos ca Domn al vieții lui. Ca să fie un fiu al lui Dumnezeu și să aibă legătură intimă cu Dumnezeu, aceasta numai prin pocăință față de păcatele trecute și prin credința în Sângele lui Hristos, care spală, și mântuiește.

Nu poate da cerul mai mare slavă și cinste, decât aceasta nimănui, dar ce puțini o caută cu toată inima.

Vineri, 4 Octombrie.

Sămănatul și seceratul

Genesa 8:13—22.

Noe a fost un om înțelept, așa sunt toți care ascultă de Dumnezeu și se feresc de păcat. Dumnezeu nu i-a spus nimic despre semințe de grâu, porumb, orz, dar el a strâns ca să aibă de ajuns. Era un singur hambar de cereale în timpul potopului și acela era la Noe. Dumnezeu s'a folosit de semințele pe care le-a avut robul său, și-a făcut ca ele să umple pământul, însă mai întâi a trebuit ca Domnul să zică:

Nu va înceta sămănatul și seceratul, și aceasta a zis în secret în inima Lui. Totuși omul lui Dumnezeu, care era atât de preocupat de Dumnezeu și de planurile Lui, a aflat aceasta, adică a aflat ce gândeste Dumnezeu. Nu s'a mulțumit acest om să asculte de Dumnezeu, să facă voia Lui, să-L laude. El a vrut să cunoască inima lui Dumnezeu, și Dumnezeu i-a dat voie să știe. Câte nu știe cel ce caută?

Aceasta înseamnă binecuvântare. Dacă Dumnezeu spune: „Nu va înceta”, atunci aici vedem o mare obligație, aici vedem o mână mare, care binecuvântează întru, care dintr'un bob face 50, 100, 150 boabe. Adică pentru ca să mențină acest angajament, Dumnezeu trebuie să dea o căldură peste 3000 grade din Aprilie și până în Octombrie, trebuie să verse o cantitate de peste un metru de apă, trebuie să fie anumite zile nori să nu ardă soarele, trebuie să dea vânturi și multe alte lucruri numai condițiunile sămănatului și seceratului, să nu înceteze. Ce condițiuni speciale ține Dumnezeu pentru sămănatul spiritual, numai lipsesc sămănători.

Sămbătă, 5 Octombrie.

Legământul lui Dumnezeu

Genesa 9:8—17.

Ca să continue sămănatul și seceratul, și creșterea nestingherită a animalelor și a omului trebuia să se facă un legământ între Dumnezeu și creațiunea lui. Pe de altă parte omul când vedea un nor, imediat credea că a păcătuit și că un nou potop a venit și din cauza aceasta era nevoie ca legământul sau contractul să fie întotdeauna văzut și celit de orișicine.

Acest legământ garanta, că atât viața omului, cât și sămănatul nu va fi distrus. Aici să ne gândim la viața spirituală. Prin legământ Dumnezeu s'a obligat la lucruri pământești trecătoare. Dar oare nu s'a angajat Dumnezeu la un legământ veșnic cu privire la semințele veșnice, adică la vorba de vestirea Evangheliei? Mi-aduc aminte la un birou a Clinicilor Universității din Cluj o femeie bătrână veni cu fiul ei la spital. Erau vreo cinci funcționari, biata femeie cu o seninătate și liniște cerească începu să samene Cuvântul vieții. Ea știa bine că Dumnezeu ori și când o poate face pe sămănta să crească, numai s'o samene. — N'a greșit.

Să gândim că acest legământ e pe nori, adică aceia ce aducea pustiirea, acum arată în primul rând vestea bună că, nimicirea nu va avea loc. Aici Domnul e peste măsură de minunat și de frumos — aceasta e o desfătare cu totul cerească. Norul care aducea pustiirea, acum aduce o reîmprospătare în natură, o armonie strict necesară. Când vine norul distrugător al persecuțiilor, mai întâi vine Mâna Lui, care mă ține, care mă mângăie astfel persecuția îmi ajută. Când vine norul suferințelor, sau norul morții, imediat înaintea norului nu se vede un curcubeu, ci brațele Tatălui, care mă iau acasă din lumea această străină și neînțelegătoare.

MISIUNE ÎN DOBROGEA

Curs biblic de vacanță

În timpul acestei vacanțe școlare, sub conducerea soriei Lucreția Tudor, absolventa a Școlii de Fete din București, s'a ținut un curs biblic de vacanță, la care au luat parte elevii ai membrilor noștri.

Deși un început, totuși a avut o bună reușită.

Sperăm, ca în viitor, acest curs de vacanță să fie continuat în mod progresiv.

Balcic (Regina-Maria)

Cu ocaziunea colonizărilor în Dobrogea nouă, au fost aduși coloniști din diferite regiuni locuite de români și colonizați pe unde erau locuri disponibile în urma plecării turcilor în Turcia.

Și aci în Balcic — (Regina-Maria), a venit între alți ca colonist și fr. Dumitru Mioc zis Birda. Ajuns aici și-a întemeiat o gospodărie și a început a lucra și pentru a arăta lumii mântuirea adusă de Domnul Isus Hristos, prin jertfa Sa pe cruce. Astfel în jurul lui a adunat și pe alți iubitori de Cuvântul Domnului și-au deschis o casă de rugăciune, unde se ține regulat serviciul de predicarea Evangheliei. Am rămas impresionat, când am văzut o biserică bine organizată.

Am fost chemat să officiez un botez Nou-Testamental și în ziua de 6 August 1940, în apele limpezi ale Mării-Negre de lângă „Coasta de Argint” am officiat botezul compus din trei persoane, toți din aceeași comună.

Pentru cititorii „Farului”, țin să dau unele informațiuni:

În aceste părți cu greu poți găsi o biserică creștină, deși este locuită de creștini; la 6—7 sate o biserică, și satele foarte rari unele de altele. Și oriși cineși poate închipui dezastrul cât de grozav este din punct de vedere al credinței.

Frații noștri, însă unde au ajuns, grija lor de căpetenie a fost și este să aibă un loc destinat exercitării cultului.

Județul Durustor

Este o regiune defuroasă, fiindcă de aci încep munții Balcani, prin acestea părți s'au făcut în anii din urmă, faimoasele bande de Comitagi, care au terorizat pasnica populație, dând de lucru autorităților.

Printre coloniști din toate părțile Țării și în acest județ au luat ființă câteva biserici cu un număr de 60—70 de membri. Din cauza stări de fapt, predicatorii din Comunitate fiind toți plecați la datorie, către Patrie a trebuit tot eu să merg și să administrez în măsura posibilității, cauza noastră creștină.

Am fost chemat și de acești frați pentru a-i organiza și a officia primul botez în aceasta regiune.

Acum treizeci de ani, în apropierea orașului Ostrov, nu departe de Silistra, distanța de 7—8 km., într-o noapte fu officiat un botez Nou-Testamental în apele Dunării de către predicatorii Mihail Munteanu și Radu Tașcă, unde primi botezul familia Gheorghe Petrescu Moțoc din orașul Ostrov.

Cu trenul am mers dela Constanța la Bazargic și dela Bazargic pe o distanță de 60 km. cu căruța fraților; după opt ore și jumătate cu căruța am ajuns în apropierea graniței româno-bulgară. În drum am vizitat și pe fratele dele Cocimar.

Aceasta regiune este puțin populată și fiind o regiune terorizată, cum spuneam mai sus, trebuie mers cu mare precauțiune.

M'am prezentat șefului de post al satului Geami-Mahle. I-am spus scopul venirii mele în această regiune. Frații erau toți adunați și la ora șapte și jumătate seara, am officiat botezul compus din opt per-

soane, fiind din satele: Dangilar, Eni-Mahle și Geami-Mahle, comuna Sanhilar.

ORDINAȚIUNE

Cu acest prilej, după propunerea bisericilor respective, fr. Alexandru Cazacu a fost ordonat.

Prin aceste regiuni sunt mai mulți frați răsleți, pe care sper că fr. Cazacu, ajutat de frații din jurul lui, să-i adune.

Silistra

Neavând legătură, am luat legătura cu Silistra, dealungul frontierei.

Ajuns la Silistra, am vizitat un vechi credincios, fr. Taina Mihailov, I-am cunoscut deacum douăzeci și patru de ani, soția dânsului o credincioasă a decedat, era o româncă din Transilvania.

Am ținut mult ca să vizitez familia cunoscutului nostru și vechi colaborator al „Farului” Jean Staneschi.

Luându-ne rămas bun, unii dela alții într-o atmosferă frățească ne-am despărțit, luând mașina spre Constanța.

D. BABAN

O CARTE NOUĂ

Florile Primăverii

de EARL TRUJO

e folositoare tineretului de azi

UN NOBIL ROMAN

Poate că îți este cunoscută istoria aceluia Roman, care a fost osândit la moarte pentru crimele sale. Apărătorul lui a fost fratele său, un soldat viteaz, care pierduse pe câmpul de luptă cele două brațe ale sale. Acest frate, arătând judecătorilor trupul său fără brațe, spuse: „Este adevărat, că fratelui meu i se cuvine osândă; aveți însă milă de el, în numele

jertfei făcute de mine pentru patria mea”.

Judecătorii se înduioșară de cererea apărătorului și iertară pe vinovat.

Hristos a murit pe crucea Golgotei pentruca NOI, tu și eu, să avem viață.

Din dragoste pentru Fratele nostru mai mare, și bizuit pe jertfa Lui, avem iertare din partea lui Dumnezeu.

**Toate pot dormi pe lume; pân'și apa cea mai lată;
Numai ura dintre oameni nu adoarme niciodată!**

Dece sunt oamenii puși la închisoare?

Nu pentrucă au trăit toată viața lor în nelegiuiri, ci pentrucă au făcut O SINGURĂ faptă rea. Ei au călcat legile fărăi numai O SINGURĂ dată, câteva minute, și în schimb au de suferit luni sau ani de închisoare.

Oamenii sunt pedepsiți pentru un singur păcat: NECREDINȚA. „Oricine crede în El, (în Domnul Isus), nu este judecat; dar cine nu crede, a și fost judecat”.

Dumnezeu nu spune: „Cel care duce pe pământ o viață cinstită, acela va avea

viața veșnică”, ci El arată, lămurit, că mântuirea sau pierzarea omului depinde numai și numai de felul cum el privește pe Domnul Isus. Numai crezând în Jertfa Mântuitorului putem fi mântuiți.

Însă, fără îndoială, cel care primește pe Domnul Isus, trebuie să-L urmeze. Credința în Hristos este dovedită prin faptele pentru Hristos. Cel care zice: „Eu cred”, și trăiește în păcat, este un mincinos și adevărul nu este în el”.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

BUGUREȘTI, IN ZIUA DE 25 AUG. a. frații din str. Apele Minerale au avut un botez.

Frații din loc au avut, în același zi un program deosebit cu text. din Apocalipsa 1 și 2, din care a vorbit fr. Gh. Butariu. Iar după masă a fost o evanghelizare și botez, care s'a îndeplinit de către fratele Gh. Popp și fratele Tăcălău. Programul botezului a fost împodobit cu mai multe duete și poezii, și corul din loc cu cel din Aurel Botea au cântat sub conducerea fr. Gh. Butariu. Orchestra din str. Arad a înțonat mai multe melodii frumoase spre slava Domnului.

BISERICA BAPTISTĂ DIN SUPLA-CUL DE TINCA, JUD. BIHOR în ziua de 8 Sept. a. c. a avut o nespusă bucurie cu ocazia serbării unui botez. Au fost botezate 8 persoane, cari au dat o bună mărturisire în fața lui Dumnezeu și a publicului înainte de-a intra în valurile apei, că vor fi credincioase până la moarte.

Actul botezului a fost îndeplinit de fr. Vicaș Teodor, predicatorul bis. bapt. Bătar, ajutat de fr. Dărăban Nicolae și Teod. Ioan.

BISERICA NOȘLAC, JUD. ALBA, în ziua de 8 Sept. a. c. a ținut un botez Nou-Testamental. Dimineața a urmat fr. Iosif Chiș seminarist ca vorbitor, în timp ce fr. Cosman a ținut mărturisirea noilor plante în via Domnului. S'a vorbit despre „Cele trei cruci”, după masă a urmat un botez din 10 persoane îndeplinit de fr. Gh. Cosman. Subiectul despre care s'a vorbit a fost: „Crucea lui Isus”. Vorbitorii au fost: fr. Gh. Cosman și fr. I. Chiș. Au mai fost multe poezii, duete și cântări.

BISERICA HAGI-DUMITRU — CALIACRA a avut un frumos program al tineretului la 1 Sept. a. c. Programul a fost condus de fr. Toma Bălcan, a vorbit fr. Fiorea Nicolae și sora Ana Brădicean, elevă în școala de fete.

A cântat corul din loc, condus de fr. Dumitru Bălcan, s'a declamat poezii frumoase și soluri spre lauda Celui prea înalt.

IN ZIUA DE 8 AUG. fr. Ioan Alexa din Cermei, jud. Arad, a trecut la cele veșnice în vârsta de 27 ani, în urma lui a rămas o fetiță orfană. Inmormântarea a fost ținută de fr. Stupariu Ș. și Mara Cornel.

IN ZIUA DE 6 AUGUST CERCUL CERMEI jud. Arad, a avut un botez, la care 18 suflete au votat, că vor urma Domnului. Botezul a fost îndeplinit de fr. Oala Avram, iar după botez a urmat uniunea tineretului cu un frumos și bogat program, condus de fr. Mara Cornel. Corul din Cermei a împodobit serbarea.

BISERICA BAPTISTĂ DIN RADNA, JUD. ARAD a serbat un frumos botez în ziua de 1 Sept. a. c. în râul Mureșului, unde au fost botezați 15 persoane. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. Ion Savu. A participat un numeros public. Au vorbit frații: Neța Teodor din Pauliș și Ioan Savu din Radna; orchestra din Arad și corul din Șoimoș au împodobit serbarea.

TINERETUL BAPTIST DIN COMUNA CERNA a avut o frumoasă serbare în ziua de 8 Sept. a. c. Societatea tineretului din loc a desfășurat un frumos program compus din poezii, soluri și duete. Au luat parte frații din Șipet, Vermeș și Avram Iancu. Au vorbit din Cuvântul Domnului fr. Ioan Gruia, fr. Iacob Ligezan și Nicolae Trifa.

IN ZIUA DE 11 IUNIE, frații din Mișca jud. Arad, au avut un frumos program al tineretului, condus de fr. C. Mara, iar după terminarea programului tineretul a fost organizat ca fiecare să poată lucra pentru Isus.

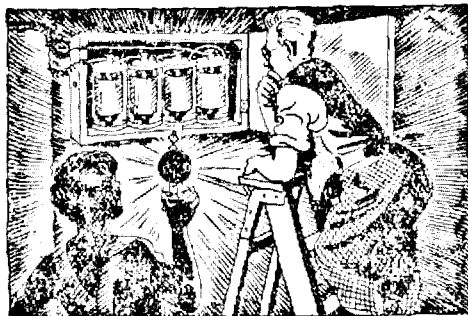
FR. GHIȚĂ MOLDOVAN a vizitat bisericile de pe valea Crișului com. Rădești, Gelegeni, Bonțești, Dieci, Almaș și Buteni din județul Arad.

Toți frații dimprejur au luat parte la serbări și botezuri laudând pe Dumnezeu prin cântări cu corul mixt, muzică și predici.

IN COM. AVRAM IANCU, JUD. TURDA în ziua de 6 August a avut loc înmormântarea soriei Saveta Jude de 53 ani. Serviciul a fost condus de fr. E. Marinca, ajutat de fr. N. Cristea și C. Cristea. Sora a trăit 13 ani pentru Domnul, fiind credincioasă până la moarte, deși a avut parte de mari suferințe în viața aceasta.

IN COM. PONOREL, JUD. TURDA, în ziua de 27 August a. c. a fost înmormântarea soriei Samfira Puiuț. Serviciul a fost condus de fr. V. Furdul, Gh. Văjdea și alții.

Numai în etate de 36 ani, dintre cari 18 ani a trăit pentru Domnul Isus cu multă dragoste. O deplânge soțul ei iubit, cu cei trei orfani rămași, dintre cari cel mic născut în aceeași zi — biserica întregă și frățietatea care a cunoscut-o.

IN COM. AVRAM IANCU, JUD. TURDA, în ziua de 19 August, a avut loc înmormântarea soriei Gafta Vasin în etate de 62 ani. Serviciul înmormântării a fost condus de frații E. Marinca, N. Cristea, Gh. Văjdea, Alex. Leah și N. Stan. A asistat mult popor la această solemnitate.

IN COM. AVRAM IANCU, JUD. TURDA, în ziua de 28 Iulie a. c. s'a ținut un botez cu 18 persoane. Fr. I. Rusu a oficiat botezul, ajutat fiind în restul serviciilor de Iosif Chiș seminarist, E. Marinca și sora Fibia Popovici. A asistat mult popor și frați din tot cercul, precum și dela Câmpia Turzii și Hălmăgel.

Rugăm pe Domnul, să răsplătească lucrătorilor Evangheliei Sale veniți la noi, să binecuvinteze pe noii membri și să trezească multe suflete la o nouă viață.

IN COM. SĂCATURA, JUD. TURDA, în ziua de 4 August a. c. s'a ținut un botez cu 4 persoane. Acesta a fost primul botez în această comună. Din această cauză a asistat mult popor și bucuria fraților din loc și din tot cercul Avram Iancu, a-fost mare.

Botezul a fost oficiat de fr. Ilie Mărza, predicatorului cercului Deva, ajutat fiind de fr. Iosif Chiș și E. Marinca.

Domnul să binecuvinteze lucrul Său și noii membri în biserica Sa.

RUGĂCIUNE

Cu inimile pline de umilință venim Doamne la Tine și după făgăduința dată nouă prin Fiul Tău și Mântuitorul nostru, Isus Hristos, îți aducem în rugăciune dorul inimilor noastre. Te rugăm pentru M. S. Regele Mihai I. Dă-i Tu o domnia lungă și glorioasă. Fă-l iubit de poporul Român și din unirea lui cu țară, să renască mulțumirea, fericirea și belșugul. Ocrotește-l cu mâna Ta, dă-i înțelepciune, pentru a conduce destinele țării spre mai bine. Inconjoară-l Tu cu Duhul Tău, cu puterea Ta. Fi aproape de el întotdeauna. Poartă-l din biruință în biruință. Fă-l respectat înlăuntrul și temut de dușmanii din afară.

Te mai rugăm pentru Conducătorul Statului General Ion Antonescu și colaboratorii săi. Ajută-i să conducă țara cu dreptate, cu dragoste și credincioșie. Coborâ din cer binele și fă din țara noastră țara păcii, a bunei înțelegeri și a propășirii.

Topește întreg poporul nostru într'un gând și o simțire și ajută-ne să ne putem continua drumul în istorie, așa cum Tu ai hotărât. Pentru numele lui Isus, Te rugăm, ascultă-ne. Amin.

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Puterea rugăciunii.

În timpul unei furtuni mari, un tânăr marinar a fost trântit de pe bordul vaporului și apoi se îmbolnăvi greu. Bagajul lui fu pus în cufărul simplu, pe care îl avea, și trimis mamei sale. Mama-sa, care era o văduvă foarte credincioasă, primi cufărul și deschizându-l găsi totul frumos pachetat, iar deasupra era pusă Biblia, pe care i-o dăduse la plecare. Deschizând-o află în ea o scrisoare cu adresa: „Mamei mele iubite, dacă o fi să nu mă mai întorc”. Ea rupse plicul și ceti: „Iubită mamă! Îți mulțumesc pentru toată dragostea ta și îndeosebi fiindcă te-ai rugat pentru mine. Eu știu că, dacă nu mă voi mai întoarce, tu prin rugăciunile tale m'ai făcut să intru în cer. Dumnezeu să te binecuvinteze, iubită mamă! Aș vrea să vii curând după mine. Al tău: Ion”.

Ea fu zdrobită de durere la început, dar cuvintele „rugăciunile tale m'au făcut să intru în cer” îi aduseră o adâncă mângâiere, știind că peste puțin se vor întâlni.

Sunt copiii tăi mântuiți, cetitorule? Te rogi tu destul pentru ei? Nu desnădăjdui chiar dacă până acum nu ți-au fost îndeplinite cererile! Stăruie mereu, și Dumnezeu va lucra.

Nu se putea lăsa

Odată un tânăr bine dezvoltat, care nu prea avea frică de nimeni, din curiozitate apucă cu amândouă mâinile un obiect prin care trecea curent electric. Un fior îi trecu deodată prin tot trupul și apoi începu să-l scuture. El vru să ia mâinile de pe acel obiect, dar nu mai putu. Puterea nevăzută îl scutura și îl ținea acolo. Dându-și seama de pericol ce-l amenința, el începu să strige după ajutor. În jurul lui se strânsură mai mulți oameni și se îngroziră văzându-l scuturat de curentul electric, dar nu știau ce să-i facă. Și ar fi murit acolo, dacă nu ar fi venit unul, care, fără să mai stea pe gânduri, rupse firul de curent electric și tânărul fu scăpat.

Oare nu sunt așa mulți tineri cari încearcă toate, cari vreau să guste din toate plăcerile? Dar aceasta e spre pierzarea lor. Mai târziu ar vrea să scape, însă nu mai pot. ceva nevăzut — puterea păcatului — îi ține, îi scutură și îi omoară. Dacă vrei cetitorule, să fi scăpat de patimi, poftă sau plăceri, strigă după ajutor și Domnul Isus va veni îndată să te salveze. Strigă până nu e prea târziu!

O hotărîre bună

Se spune despre Thomas Browne, autorul cărții „Religio Medici” că avea lua-

tă hotărîrea să se roage în orice loc unde liniștea îl îndemna la rugăciune; fie în casă, pe drum sau stradă. Și făcea aceasta pentru ca nu cumva să fie vreun loc pe unde a fost el, care să mărturisească, că a uitat pe Dumnezeu și Mântuitorul său. Tu, cetitorule, te rogi întotdeauna? Ce zici, nu ar fi bine să ai și tu o așa hotărîre?

Binecuvântarea unei scrisori

La un circ, o fetiță de vreo zece ani a fost învățată să se urce și să coboare de pe calul ei, în timp ce acesta alerga în golop prin circ. O doamnă creștină serie acestei fetițe mai multe scrisori. Odată la o serbare a copiilor fu invitată și această fetiță. După ce se isprăvisse totul, ea se apropie de predicator și îi spuse: „Știți că iubesc pe Domnul Isus?” — și îi istorisi cum din scrisorile acelei doamne a înțeles despre jertfa Domnului Isus și că L-a primit în inima ei. Apoi scoase o sticlută din sân, în care arată că se află scrisoarea care a făcut-o să se predea

Domnului și pe care o păstrează, pentru ca atunci când moare, să-i fie pusă în mână ca să o poată de Domnului Isus înviere. Mai departe istorisi că după ce a aflat mântuirea prin acea scrisoare, ea s-a gândi și la tatăl ei care era în Franța tot la circ. Numai decît pe un colț al scrisorii, scrise cuvintele: „După ce scrisoarea aceasta va fi citită și se va prefăca într-o binecuvântare, rog să fie trimisă înapoi, — apoi o trimise tatălui. Acesta o ceti, însă fără să-i dea importanță, apoi o dădu prietenului său, care o ceti mai de multe ori. Acesta avea o soră dansatoare la Opera din Melbourne, Australia și trimise scrisoarea acesteia. Când prietenii și ceti scrisoarea, tânăra dansatoare își văzu păcatele ei și imediat se predase Domnului. Ele părăsiră felul rău de viață și Opera și începură să lucreze pentru Hristos, iar scrisoarea o trimiseră înapoi fetiței, arătându-i cum au fost mântuite și ele. Scrisorile tale dau vreo binecuvântare altora? Arată-le drumul spre Domnul Isus?

Culese de Petru Popovici

ATALIA

(Urmare din numărul trecut)

Dar Dumnezeu prin Iehoiada, preotul și soția sa evlavioasă creștea un prinz după voia Lui, s'o înlocuiască. Ce minunate sunt lucrurile lui Dumnezeu. Domnitorii sunt în mâna Lui. Ei pot domni cât timp îi lasă El. Și El vede în fiecare băiețuș un prinz bun. El dorește ca fiecare femeie să dea învățături frumoase copiilor, ca și mătușa lui Ioas.

Atalia trebuie să piară. Când Ioas era de șase ani, preotul Iehoiada l-a proclamat rege. Atalia nu știa nimic. A văzut numai că poporul se strânge la Templu. S'a dus în grabă acolo, să vadă ce este. Ioas, nepotul ei, stătea pe scaunul domnesc și poporul se bucura și suna din trâmbițe.

Când Atalia a văzut cum stau lucrurile, și-a sfâșiat hainele și a strigat: „Vânzare! Vânzare!” Suțaii au scos-o afară și au omorât-o. Casa lui Baal, a fost dărâmată și religia lui Dumnezeu din nou triumfă.

„Tot poporul țării se bucura și cetatea era liniștită. Pe Atalia o omoriseră cu săbina”. Astfel ve-

dem căderea Ataliei. Ca să nu spurce Templul, ea a fost condusă afară de pe locul sfânt din jurul Templului și acolo a venit sfârșitul ei tragic. O ucigașă, închinătoare la idoli, o răzvrătiătoare! „Plata păcatului este moartea”. Cu sila s'a urcat pe tron, cu sila i se ia tronul.

Anunț

Un frate tânăr refugiat în Bucovina de meserie tâmplar caută serviciu urgent. Doritori să se adreseze la

Iosepciuc Vasile
gara Ițcani, jud. Suceava
pentru Nestorciuc

Adevăratul creștin

E născut din nou. Ioan 3:3.
E pocăit de păcatele lui. Luca 13:3, Marcu 1:15.
E credincios lui Isus. Ioan 1:12.
E o ființă nouă. II Cor. 5:17.
Are păcatele iertate. Efes. 1:7.
Rom. 5:10.